

(המשך מעמוד 73)

דווקא מבינה אותן. איך זה יכול להיות שעם חתיכה כמוני בבית מישהו יכול להיות אפלטוני?

ראיתי שזה לא זה להיות בצורה כזו. תוך זמן קצר הכרתי בחור יהודי נחמד בשם היי סטאטלין. שהוא בעל חברה גדולה לרהיטים. בנאדם מאד עשיר. הוא היה נורא נחמד אלי. התחברנו. התחלנו לצאת כתברים ואו הוא לקח לי דירה ב" בוורליהילס. קנה לי מכונית ונתן לי רהיטים הכל והכל הכל. איתו היה לי את החופש שלי. עדיין היו לי בראש הש" ארפות להיות שחקנית ושהוליווד תגלה אותי, והוא לא הגביל אותי.

מייד כשהסדרתי שם, התחלתי להכיר את כל המי ומי בהוליווד. אני לא יודעת איך זה קרה לי כל-כך מהר. התחלתי ללכת לסוכנויות השחקנים כדי לחפש תפקידים. למדתי נורא מהר שהאנשים האלה הם האנשים הכי אנוכיים בעולם. הם ינצלו אותך עד הסוף ככל שהם יכרו לים לנצל אותך.

למדתי גם נורא מהר שבהוליווד הי' בחורות הן כאלה מטומטמות, שזה משהו לא נורמלי. ממש מטומטמות מבחינת הש" כל. אין להן שכל בגרוש. הייתי הולכת לכל הבתים של השחקנים המפורסמים שם. הייתי בבית של סמי דיוויס, של אוה גאבור, של בוב אוונס ובטירה של יו הפנר. הייתי אצל עוד מיליון אנשים ש" אני לא זוכרת. איפה רק לא הייתי?!

שם הייתי פוגשת את הבחורות האלה וראיתי כמה אני שונה מהן. דבר ראשון אני לא מעשנת. לא סיגריות ולא מריי חואנה. אני לא לוקחת סמים ולא שותה משקאות חריפים. אני נגד כל הדברים האלה ולא מעוניינת בהם. ולי יש אופי נורא חזק. אותי אי אפשר לשכנע לע" שות משהו שאני לא רוצה. אני מאד נחושה בהחלטותי.

ואז ראיתי את הבחורות ואת השחקנים ואת כל אחד בהוליווד מסניפים את הקור קאין הזה באף, מהבוקר עד הערב, מסטר לים לגמרי, בחיי. והבחורות האלה שם חושבות שבגלל זה שהן מתארחות בבית של השחקן הזה או הבמאי ההוא הן צריי כות לעשות מה שאומרים להן. כי הן מטומטמות. זה פשוט מאד. ואצלי זה הפוך. כשאני יודעת שלא יצא לי שום דבר מבנאדם אני לא אתן את עצמי בשבילו.

אני לא אוהבת שאנשים ינצלו אותי. כמו, למשל, כשהייתי במסיבה אחת, ואחרי שנתיים שלא ראיתי אותו, פגשתי שם את רומן פולנסקי. רצתי לקראתו ושמחתי אליו. הוא היה נורא נחמד והכיר לי את החבר שלו, שהתגורר באותו זמן אצל ג'ק ניקולסון. החבר הזה צילצל אלי למחרת ושאל אותי אם אני רוצה לבוא איתם לפתיחה של גלריה ואחרי זה להצגת הבכורה של סרט של בוב אוונס, יום ראשון השחור. אמרתי לו: "ודאי, למה לא?" אז הוא וג'ק ניקולסון באו לקחת אותי במרצדס החומה של ניקל" סון. כשראיתי את ג'ק ניקולסון נורא הת" אכזבתי. כשראיתי אותו בסרט הייתי מתה עליו. הוא היה ממש נהדר בסרט. אז מה שקורה זה נורא מצחיק. כשאתה ר" אה את השחקנים האלה בסרטים אתה מעריץ אותם. אבל בחיים? ממש כלום. שום דבר לכתוב עליו הביתה. כאלה משעממים שזה זוועה.

יש כמוכן יוצאים מהכלל, מיקרים מיוחדים. יש בני אדם שאני לא יכולה להזכיר אותם. כי אני עדיין בקשרים איתם. בנאדם שהוא מיוחד והיו לי איתו יחסים אינטימיים, אני לא יכולה לדבר עליו. מצטערת. אני לא יכולה להרשות את זה לעצמי.

מה שחשוב: גירוי

אינטלקטואלי

שמדובר בשחקנים ובמאים, אצי" לי הפרינציפ הוא שאני לא נותנת את עצמי. למה? כי אלה, מה הם מחפ" שים? הם מחפשים רק להשכיב את הי' בחורה. זה הכל. אלה לא עושים בשבילך שום דבר. אז מי שמנסה רק להשכיב אותי, אני לא מעוניינת בזה.

למשל, באותו ערב, שיצאתי עם ג'ק ניקולסון והחבר של רומן פולנסקי, ני" קולסון הוא כזה חסר-ביטחון שאפילו לא הלך לדיניו. למה? הוא רוצה להיראות. הוא נמך ועל ידינו לא היו רואים אותו בכלל. כשעוברת שם בחורה יפה אז מס"

חדש!

פברג'ה מציג את שמפו פארה פוסט

"בעבר פחדתי לחפור את שערי לעיתים קרובות מדי!

עכשיו אני משתמשת בשמפו עם ויטמינים, מינרלים, פרוטאינים וצמחים" פארה פוסט.

שיא מכירות

תוך שבוע נמכרו 25,950 בקבוקי שמפו פארה פוסט

להשיג-בשקם, כל בו שלום, המשביר לצרכן, פרפומריות ובתי מרקחת

אשול קוסמטיקס בע"מ נציגי פברג'ה בישראל שיווק והפצה פ.י. היימן ושות' בע"מ,

טל. 339782